

Huismussenproject Noordwijk 2006

Jan Jacobs

In Noordwijk heeft de *Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk* een eigen onderzoek gelanceerd naar het broedgedrag van de huismus. Gefinancierd met een subsidie van het Baalbergenfonds zijn 20 mussennestkasten aangeschaft.

Elke kast geeft broedgelegenheid aan drie paren huismussen.

De kasten zijn aan geïnteresseerde leden ter beschikking gesteld en in Noordwijk en omgeving opgehangen op plaatsen waar nu mussen broeden en op enkele plaatsen waar de mussen recent zijn verdwenen. De nestkasten blijven eigendom van onze vereniging. Blijkt dat in 2006 en 2007 geen mussen in de kast hebben gebroed, dan wordt de kast weggehaald en wordt een andere locatie gezocht. Bij broedsucces blijft de kast hangen en kan de kast voor een zacht prijsje worden overgenomen.

Mussen laten het voorlopig nog afweten!

De resultaten van het eerste jaar zijn nog niet overweldigend. Bij een inventarisatie van de kasten is gebleken dat er in totaal slechts 3 nestkasten bezet zijn geweest. Niet door huismussen, maar alle drie door pimpelmezen! Huismussen zijn niet in de kasten gezien. Ook geen koolmezen of andere vogels.

Toch zijn op 18 locaties regelmatig huismussen gezien.

Bij de meesten broeden ze ook in de directe omgeving. Dat roept dan de vraag op of er soms iets mis is met de kasten.

Van verschillende kanten werd geopperd of de invliegopening (33 mm) wel groot genoeg is voor de mus. En of er niet een aanvliegstickje onder de opening moet zitten. Misschien zijn de kasten voor de mussen te smal of te diep.

Ook werd gesuggereerd dat de start van het project misschien te laat in het broedseizoen zou zijn. Mussen broeden namelijk op de plaatsen waar ze 's winters ook overnachten en de kasten zijn pas in maart en april opgehangen.

Er zijn dus vragen genoeg. Het komende seizoen kan daar mogelijk een antwoord op geven. We zijn benieuwd.

Huismus foto: Piet Broekhof

Het clandestien vangen van een konijntje in het duin, is lang een geliefde bezigheid geweest. Inwoners van Noordwijk, maar meer nog van Noordwijkerhout, verdienden met het zetten van

strikken een centje bij. Dat het jachtrecht in de duinen was verpacht, dat de jachtheer daarvoor geld had betaald, daar zaten ze niet zo mee. Naar de mening van veel dorpingen was het duin, en de konijnen in het duin, van iedereen. Een bekende stroper uit Noordwijkerhout zei het eens zo: `Ik was wel een stroper, maar heb nooit gestolen. Stropen was vroeger een eer als je er in de winter je brood mee kon verdienen.`

Het bij nacht en ontij in het duin zijn, want daar komt het bij het stropen op neer, was gewoonlijk aan mannen voorbehouden. Toch was er in de jaren na de Tweede Wereldoorlog een vrouwelijk lid van een bekende stropersfamilie in Noordwijk, die graag een konijn verschalkte. Het stropen gebeurde het meest in de winter en het liefst met slecht weer. De jachttopzichters bleven dan liever thuis en als ze al in duin waren, was het voor hen